

Ira Charles Langille, geliefd echtgenoot en vader, werd geboren op 7 mei, 1912 in Cherryfield, Nova Scotia. Zijn ouders waren Elsie Acker en Charles Langille. Nadat hij op zeer jonge leeftijd zijn moeder had verloren, werd hij opgevoed door zijn grootvader, William Acker. Op zijn veertiende ging hij van school en begon met werken, samen zijn grootvader als houtzager in de bossen. Hij ontmoette de liefde van zijn leven, Viola Stella Morash, bij een picknick en op 23 september, 1935, traden ze in het huwelijk in Caledonia, Nova Scotia. Samen bouwden Ira en Viola hun leven op, hij ondersteunde haar bij het huishouden naast het fabriekswerk in Zuid Brookfield, Nova Scotia. Ira en Viola waren toegewijde kerkleden, actief in hun baptistengemeenschap, en gaven alle aandacht aan hun

groeiend gezin. Ira speelde harmonica, hield van zingen en was lid van het plaatselijke kerkkoor.

Ira en Viola hadden drie kinderen en Viola verwachtte de vierde, toen Ira in 1941 zich aanmeldde voor het leger, om deel te gaan nemen aan de oorlogsstrijd in Europa. Ira werd lid van de Stormont Dundas en Glengarry Highlanders en werd eerst voor zijn basisopleiding geplaatst in Petawawa, Ontario, later in Sherbrook, Quebec, alvorens trots zijn land te gaan dienen in Europa. Hij ging in november 1943 per boot vanuit Halifax, Nova Scotia, naar Engeland. Naast de gevechtshandelingen, was hij tijdens de oorlog bakker en ook diende hij als persoonlijk verzorger van zijn commandant. Hij vocht vanaf november 1944 in West-Europa en sneuvelde bij het oversteken van de rivier de Ems op 28 April 1945 bij de inname van de stad Leer (D.). Zijn aanvalsboot werd door zwaar machinegeweervuur getroffen waardoor de boot zonk. Tien leden van zijn regiment, met inbegrip van Ira, sneuvelden hierdoor. Het lichaam van Ira werd eerst niet gevonden. Maanden later spoelde het aan en hij werd eerst begraven in de buurt van Leer. Later werd hij herbegraven in zijn definitieve rustplaats op de Canadese Begraafplaats te Holten in Holland. De oorlog eindigde een paar dagen voor dat Ira 33 jaar zou zijn geworden. Hij was één van de oudste leden van het regiment. Hij liet zijn weduwe en vier kinderen achter, drie meisjes, de oudste was acht en jongste slechts drie, en een jongen van vier en half jaar. Nu leeft Ira's nagedachtenis voort via zijn vrouw Viola, zijn kinderen, kleinkinderen en een groot aantal achterkleinkinderen. Ze wonen voornamelijk in Westelijk Canada.

De familie is dankbaar aan de inwoners van Holten, Holland voor de eerbied en de herinnering die nog steeds aan de militairen uit het verre Canada, wordt getoond.

